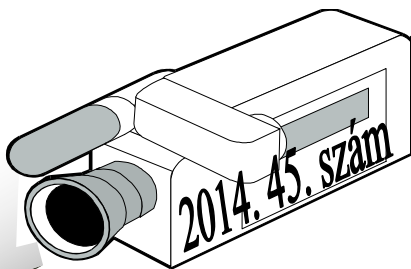

TRIÁSL

*„Azért vagy itt, hogy mindent láss,
Hogy értesd a szót, olvasd az írást,
Azért vagy itt, hogy mindent megtanulj,
Hogy az égbe szállj, nehoagy a porba hullj.”
Ákos*

Történetmozgás a 8. a emlékeiből (avagy pucosos kalácsfalatkák)

Nem volt olyan rég, amikor elsőben attól rettegtünk, milyen lesz a többiekkel, most meg azon izgulhatunk, milyen lesz nélkülük. Összekötnek bennünket az elmúlt évek emlékei a kirándulásokról, bulikról, a küzdelmeinkről és a sikereinkről. Időrendi és térbeli korlátok nélkül izézzünk fel néhány történetfoszlányt.

Szellemidézés a vécében

Ötödikes korunkban, délután jártunk iskolába az ipariba. Az osztályban szinte minden lány meg volt róla győződve, hogy szellem van a vécében. Bizonyítékunk is volt rá: a mozgó kilincsek, a zajok (amiről kiderült, hogy a fiúk kredálták). Legnagyobb csalódás az volt, amikor beszéltünk hozzá, de választ nem kaptunk. Gondoltuk, sötétben talán válaszol, szóval lekapcsoltuk a villanyt, szellem helyett egymástól ijedtünk meg. Mikor Katát áldozatként bezártuk, akkor a takarítónő lelki segélyszolgálatot nyújtott. És megnyugtattott minket, hogy nincsenek szellemek a vécében.

Székelv Ábrahám = Vörös Ábrahám

Egyszer Ábrisék az erdei iskolában pingpongozni akartak, ezért ki kellett nyitni az asztalt, de Ábris nem várta meg, hogy segítsenek neki, így az ujja beszorult az asztallapok közé. Addig ott is maradt, amíg az asztalt Erika néni ki nem nyitotta. Nem is tudjuk, mi volt fehérebb, Ábris palacsintává lapult ujja vagy az arca. Aztán amikor az ipariba jártunk délutánonként, akkor fogócskázás közben

Ábris belefutott az üvegajtóba, minden csupa vér lett. Elvitte a mentő. Ezen kívül már csak a táblát és az ablakot fejelte le.

Erkélyjelenet (nem a Rómeó és Júliából)

Tavaly az Erzsébet-táborban kizártak minket a szobából, ezért elhatároztuk, hogy az egyik erkélyről a másikra át-

mászva jutunk be. Igazán ügyesen ment (még a Marcinak is), büszkék voltunk magunkra. De hát „szerencsénkre” megláttak minket mászás közben, és az osztályfőnöknek egyből jelentették az esetet. Lívi néni szerint a mászás ebben az iszonyú magasságban (ami szerintünk csak 1,5 méter volt) életveszélyes mutatványnak számított. Meg kellett telefonálnunk haza, hogy mit műveltünk. A szüleink hangjában sem a büszkeség csengett.

A WC-ben is érik a barack

Egy szép őszi délutánon a 6. órai Lívi néni-féle kemény 45 perces geometria után, elmentem Milánnal ebédelni. Szokásunkhoz híven nem ettünk a gyilkos kosztból, gyorsan leléptünk, de Milánnak WC-re kellett mennie. Ezért visszamentem vele az egyik folyosó végi alsós vécébe, és ott eszegettem az ebédhez kapott puha, lottyadt őszibarackot. Utána elkezdtem a passzolást gyakorolni Milánnal és a barackkal.

A 3. passz után Milán nem kapta el a barackot, és az a falon toccsant. Mivel eltüntetni nem tudtuk a maradványokat, rugdostuk a barackot. Meghallottuk Lívi néni hangját, és kb. 12 másodperc alatt elmenekültünk. 10 perc múlva Lívi néni hívása utolért bennünket. Mivel gyorsan bevallottunk mindent, ezért ajándékba kaptunk egy osztályfőnöki figyelmeztetést. Azóta nem szeretem a barackot.

Puncsos kalács

Fizika tz.-t írtunk egy szép napsütéses napon. A következő órán meg is kaptuk. A nevem helyén az állt, hogy puncsos kalács. Az osztály természetesen dőlt a röhögéstől. Fokozódott a hangulat, amikor kiderült, hogy a 4. feladat 3. sorába azt írtam megoldásképpen, hogy kecske. Tanárunk ezt már kevésbé tolerálta: eggyel rosszabb jegyet kaptam.

A 8. b kalandjai strófákba szedve

Nyolcadik b - szuper csapat. Tanároknál sikert arat.

Gabi néni tanította meg őket írni, olvasni, és sok minden másra, amit jól lehet hasznosítani.

Eszter néni a számok világába repítette el őket, a természet szeretetét is megtanulták tőle.

Ötödikben jött a váltás, Ipariban folyt a tanulás.

Ettől sem rettentek meg, tették a dolgukat, ahogy azt kell.

Madársvártán zajlott az élet,
főleg éjszaka volt a társaság éber.

Hatodikban Pálkövén
bátorságpróbán vettek részt.

Hetedikben a kicsikkel
nagy útra kerekedtek fel.
Csopak volt az úti cél,
Erzsébet-tábor - nagy élmény!

Nyolcadik a búcsú éve.
Jön a nagybetűs ÉLET.
Első félév - tanulás.
Második - csak lazulás.

Májusban a gyerekek
Sümeget látogatták meg.
Íjászkodás, hajítás,
volt ott minden kihívás.

Kehidán a csipet - csapat
csúszdázhatott, amennyit akart.
Hamarosan itt a vége
a tartalmas nyolc évnek.

Osztályfőnök sajnálja,
hogy búcsúzik az osztálya.

Mozgások a 8. c életéből

Ági néni és Noémi néni óvo szárnyai alól kirepülve eleinte bizonytalannak, gyengének éreztük magunkat a nagyok és a még nagyobbak között. Nem kis megdöbbenésünkre az 5. osztály nagy részét az Ipariban, a kicsit furcsa szokásokkal bíró, nem mindig választékosan fogalmazó középiskolások társaságában töltöttük. Hogy elkerüljük őket, szünetekben a pályán fociztunk, néha a csengőt sem hallottuk, annyira belemelegedtünk a játékba. Fiúk - lányok együtt rúgtuk a bőrt. Zita néni, új osztályfőnökünk is néha bekapcsolódott a néha „vérré menő” küzdelembé, a témanapokon kötelezően. Gyorsan egy hullámhosszra kerültünk vele, bár eleinte mint a rajzfilmben a gyalogkakukk futott az Ipariból a Gimibe, majd vissza.

A Tűzoltóságon felmászhattunk a 4 m magas kocsiakra. Egy mókusnak focizni támadt kedve, eltüntette a labdánkat. A mentőautóban kipróbálhattuk a nyakmerevítőt, megmérték a vérnyomásunkat, pulzusunkat.

Karácsonykor megható műsort adtunk elő a tanárainknak, már látszott, hogy épül a közösségünk. A farsangi műsorokra

a legrátermettebb lányok tanítottak be az osztálynak zenés-táncos koreográfiát. A legemlékezetesebb az utolsó karnevál, ahol közülünk 5 pár keringőzött. A kirándulások örökre emlékezetesek maradnak. Budapesten a Csodák Palotájában az elmés szerkezetek kipróbálása után az állomásra indultunk, 15 perccel a vonat indulása előtt Andris rádöbent, hogy ott felejtette a telefonját. Zita néninek rövidtávfutó képességeit is bizonyítania kellett, épphogy elértük a vonatot.

A bikali élménybirtokon még a tűt is felkutattuk a szénakazalban, s nem mozdultunk a viking sakk mellől. Elállt a lélegzetünk, mikor Edit néni fejére rászállt a sólyom.

Egy év múlva a Zsolnay Negyedben bevezettek minket a cukorkakészítés rejtelmeibe, a chilis cukor majdnem leégette nyelvünket, fájdalomunkat a borlekvár enyhítette.

A kaposvári jégcsarnokban először mint a pingvinek „kóstolgattuk” a terepet, majd egyre bátrabbak lettünk, melynek vége tömegkarambol lett. A Terror Háza letaglózott minket, nehezen ocsúdtunk a kommunista diktatúra idején alkalmazott kínzóeszközök láttán. A Közlekedési Múzeumban a Titanic kicsinyített mása.

Nagyon izgatottak voltunk a fizika bemutató óra előtt, még Pumi is megtanult mindent szóról szóra; Edit néni jól felkészített minket, eredményes volt az óra.

Laci természettudományi, nyelvtan- és rajz-, Tomi magyarversenyeken szerepelt eredményesen, Csabi sok rajzpályázatot nyert. Többen fociznak egyesületben, a meccseket mindig elemezzük. Jó, összetartó közösséget építettünk, nehéz a búcsúzás: „Valami véget ért, valami fáj.”

8.d - A nagy harcosok

5. osztály:

- ❖ Mindig, minden és mindenki ellen harcoltak kitelepítésünk idején – portásfülkével szomszédos osztály – potyogtak a kulcsok a fülkében a falról, ha az osztályban elindult a „játék”.

6. osztály:

- ❖ „Oroszlánok szelídítése” – új osztályfőnök, új szokások: türelemre, egymás elviselésére, elfogadására nevelés. Ki mellett állok, kinek a kezét vagyok hajlandó megfogni játék közben? – lassú javulás.
- ❖ Szituációs játékok – remek ötletek, észrevételek a témákkal kapcsolatban.
- ❖ Első komoly próbatétel a karácsonyi szereplés: nem akarjuk, „hülye osztály vagyunk” - óriási izgalom, nagy siker és dicséret.
- ❖ Farsang: iskolába csalogató osztályfőnök részvételével - újabb siker, önbizalom növekedése – meg tudjuk csinálni érzés!!
- ❖ Osztálykirándulás: Budapest: visítás a libegőn, öröm, jókedv; Hadtörténeti Intézet:” Nahát, micsoda helyekre vitt bennünket!” vélemény.
- ❖ Projekt: közös álarckészítés, fánk sütés – újabb közös élmények, jól érezzük magunkat a munkák közben.

7. osztály:

- ❖ Napi küzdelmek tanulás, viselkedés terén – több-kevesebb siker.
- ❖ Folytatódnak az önismereti játékok, szituációs gyakorlatok – az osztály adott problémái szerint összeválogatva – útkeresés a problémákra, élethelyzetekre.
- ❖ Karácsonykor újabb szereplés – már kevesebb rábeszélés kell, mint 1 évvel korábban – szent család történetét játszották el nagyon komolyan véve a szereplést – újabb sikerélmény.
- ❖ Farsang: frenetikus sikert arattak cigánytáncukkal, a nap „sztárjai” lettek.
- ❖ Osztálykirándulás: közös élmények, már feladatokkal: egy-egy helyszínt ők mutattak be társaiknak előzetes felkészülés után. Nagy élmény a köztársasági elnöki palota előtt parkoló limuzinnal a háttérben fotózni. Kezd kialakulni az összetartozás érzése.

8. osztály

- ❖ „Napfogyatkozás”
- ❖ „Kicsi a bors, de erős” osztály kialakulása – erős akaratok, kevésbé erős hozzáállás a munkához – sok rábeszélés – apró eredmények a tanulásban.
- ❖ Pályaválasztás körbejárása önismeret órákon, vendég hívása, élménybeszámoló az adott szakmáról, videók nézése, harc a félévi jegyekért és a jobb szakmákért – sikeres felvételizés.
- ❖ Újabb harc a sikeres végzésért, véleménykülönbségek, viták, egyezségek, kompromisszumok bizonyos dolgokban.
- ❖ Osztályfőnök véleménye: sok küzdelem, harc, lemondás, újrakezdés. Reméli, az élet igazolja az elvégzett munkát, mindenki megtalálja a neki megfelelő helyet az életben.